

Greix

Un relat de: [allan lee](#)

Es va estremir de plaer, olorant aquella flaire.

El rap amb gambes i l'amanida de pinyons sobre enciam de fulla de roure tenien un aspecte exquisit.

Cada dia anava al mercat, per triar el més sucós i fresc. Després, el ritual a la cuina. Treia el seu botí de les bosses, el desembolicava tendrament, curosament tallava, posava en aigua, apropava els ingredients que faria servir: oli d'oliva, sal prima i gruixuda; herbes, crema de llet, un gotet de vi triat, alls per trossejar. Quan tot era a punt, es transformava en una artista apassionada; el temps s'esvaïa, callaven les remors del carrer, i altres olors que no fossin les d'aquelles excel·lències que traginava, es tornaven alienes. Ella i el menjar: res més sobre la Terra.

Algunes nits, es despertava amb angoixa de malsons i de suor. Llavors, s'aixecava per posar-se davant el mirall, i es mirava la pell fina, els ulls grans, les mans boniques, els pits petits, l'espatlla airosa. Si no cedia l'angoixa, sortia de l'habitació, enfilava el passadís, intentant no entropessar; arribava a la cuina, obria l'armari prohibit, menjava una galeta integral. Per encalmar-se, havia d'obrir la nevera. Tot era al seu lloc: el plat amb el dinar d'ahir, el berenar i la sopa del vespre; darrera, en altres plats i pots, el dinar, i el berenar, i el sopar i l'esmorzar d'abans d'ahir; a la postada de dalt, encara comestibles, les menges de feia tres, quatre dies; a dalt de tot i al fons, les de feia set, deu dies, curosament apilades; aviat hauria de treure les de més amunt, per fer lloc. Tot anava bé.

Tentinejava de nou entre pots, capsos, vasos, dels dies, mesos, passats. Li agradava tenir la prova de que era tot allà i no a dintre seu. I tornava al mirall: la seva figura reduïda a esquelet, sense cap indicatiu de greix, aquell cos immaculat, que no es nodria de carn, la confortava i l'assossegava.

Es va distreure rumiant els ingredients de l'endemà, en com els cuinaria.

I es va estremir de plaer, olorant aquella flaire.